

Voor iedereen die zich soms afvraagt
waarom mensen nou geboren worden
en waarom mensen dood moeten gaan.

Er is een verhaal dat gaat over waarom wij naar de aarde komen.

Ik wil je dat verhaal vertellen:

Voordat we geboren werden, leefden we niet op aarde, we leefden ergens anders, in een andere wereld. Die andere wereld is heel mooi, een wereld waar het altijd licht is, waar het nooit donker wordt, een wereld dus zonder nacht, zonder avond, maar dan dus ook zonder maan.

En ook zonder zon. Het bijzondere is dat het licht komt van iedereen in die wereld zelf, iedereen daar straalt zelf licht uit. Het lijkt wel of de mensen in die wereld zelf allemaal zonnetjes zijn. Niet alleen mensen zijn daar die licht uitstralen, ook dieren, bloemen en bomen. En dat licht is niet alleen licht, maar ook heel warm, niet de warmte van de kachel, maar warmte die je van binnen warm maakt, net als hier op aarde als je bij iemand bent waar je heel veel van houdt, of dat er iets gebeurt waar je heel blij mee bent. Die wereld, waar we woonden voordat we geboren werden, heet de Lichtwereld. En in die Lichtwereld ben je heel gelukkig.

Maar, gaat het verhaal verder, toch gebeurt er wat. Je besluit op een moment om uit die wereld weg te gaan op reis naar een andere wereld, de aarde. Maar zoals je bent kan je niet op de aarde zijn, daarvoor heb je een speciaal jasje nodig. Denk maar als je gaat duiken diep in de zee, dat moet je ook een speciaal pak aan, anders lukt het niet. Zo is het ook als je van de Lichtwereld naar de aarde gaat. En dat speciale jasje is een lichaam, een lichaam dat groeit in de buik van een vrouw en dat geboren wordt. Hoe het lichaam in de buik van een vrouw groeit weten we allemaal, maar hoe je daar nu in komt vanuit de Lichtwereld, dus in dat lichaam, in dat baby'tje dat nog geboren moet worden, is veel moeilijker te snappen.

Het verhaal vertelt dat er vanuit de Lichtwereld een Engel met ons mee-gaat om de reis naar de aarde te maken. Het is een heel lange reis, en de Engel wordt niet moe en draagt ons dan ook als we in slaap vallen. En als we weer een beetje wakker worden is het net of we de Lichtwereld al een beetje vergeten zijn, dat komt omdat we nu naar de aarde gaan, en daar is het allemaal heel anders. Je moet een pappa en een mamma hebben. De Engel wijst ze je aan: kijk daar, daar lopen jouw pappa en mamma. Jouw mamma heeft al een dikke buik omdat daarin jouw "jasje" aan het groeien is, jouw jasje waarin je straks op aarde kunt leven.

En je voelt je dan heel blij, want het is net of je die pappa en mamma al heel goed kent. En dan zegt de Engel: ga maar gauw naar jouw mamma toe, trek het jasje maar aan. En dat doen we dan. Hoe ? , dat zou ik niet weten, maar we vallen wel direct in slaap en slapen door totdat we geboren worden.

Maar waarom komen we hier eigenlijk als het in de Lichtwereld veel mooier is?

Het verhaal vertelt dat we dat doen en willen om dingen te kunnen leren. Als je bij voorbeeld ruzie hebt met iemand dat je het weer goed kunt maken; we kunnen leren om andere mensen gelukkig te maken en nog veel meer. Ons leven op Aarde is een soort school waar we dingen kunnen leren die we in de Lichtwereld niet kunnen leren, een levensschool. Alleen snappen wij soms echt niet waarom we zoveel moeten leren, maar toch is het goed, dat moet je dan maar geloven. En die Engel die ons gebracht heeft, is nog steeds bij ons in de buurt, en die wil je altijd helpen om je lessen hier te leren, vooral als het heel moeilijk is. En als je dan klaar bent met je lessen, dan kan je weer terug naar huis, weer terug naar de Lichtwereld.

We zijn hier dus allemaal maar een poosje. De ene mens blijft wat langer dan de andere, misschien om andere dingen te moeten of kunnen leren. En als je weer terugreist met je Engel, dan heb je je jasje voor de aarde niet meer nodig, dus dat lichaam, wat eerst geboren werd, blijft nu weer achter op de aarde. Daar zorgen andere mensen voor, die gaan het begraven en leggen nog een steen op het graf met je naam erop, zodat de mensen die nog op aarde zijn nog vaak kunnen denken aan degene die hier ook geleefd heeft, en waarvan ze zoveel gehouden hebben.

Dit verhaal wordt verteld door Hans Stolp. Het boek heet: Waarom wij naar deze aarde kwamen.

Ik ben één van de mensen die ervoor zorgt dat de lichamen van mensen die dood zijn gegaan, dus eigenlijk die weer naar de Lichtwereld zijn teruggegaan, goed verzorgd worden en na een paar dagen verbrand of begraven worden. Om een beetje te snappen dat het niet erg is dat een lichaam verbrand moet worden of begraven, vertel ik graag dit verhaal. Dan weet je dat het alleen maar om het jasje gaat, wel het jasje van je vader, moeder, opa of oma, van iemand waarvan je veel gehouden hebt. Daarom brengen we dat lichaam ook niet zomaar weg, maar doen dat met heel veel zorg en respect.

Edith Potjer